

hvad Udfaldet af Actionen maatte blive, er Ingen istand til at forudsigge. Den ene ærede Rigsdagsmand erklærer, at Dommen vil gaae imod vort Dnsse, den anden erklærer, at den vil gaae for, men hvo kan i dette Dnsse blif sigge, hvorledes Dommerne, hvis Anskuelse vi umuligt kunne have personligt Kjendskab til, ville stille sig? Jeg har den Tillid til Danmarks Domstole, at, naar de virkelig troe, at Loven i Landet er brudt, saa ville de opretholde den, og, hvad end Resultatet maatte blive, saa kunne vi kun, idet vi afgive vor Stemme, bedømme, om det er Pligt for os at handle. (Hør! Hør!)

Minestad: Det havde ikke været min Hensigt, paa dette Standpunkt af Sagen at forlange Ordet, men den Gang, Forhandlingerne have taget, synes efter min Overbevisning at gjøre mig det til Pligt at fremsætte nogle Bemærkninger. Jeg hører til dem, der mene, at den samme juridiske Ret, som den foregaaende Rigsdag havde til at anlægge Rigsretsaction imod Ministeriet, bestaaer endnu. Jeg mener, at den moraliske Forpligtelse, — der i saadanne Sager spiller en særdeles betydelig Rolle. —, som den forrige Rigsdag havde til at begynde denne Sag, er kun bleven styrket og forøget i en betydelig Grad ved de Skridt, det aftraadte Ministerium siden forrige Rigsdag har gjort. Jeg hører til dem, der ikke mene, at Forholdene ere saaledes forandrede, at vi, enten af Hensyn til det Ene eller det Andet, nu bør lade denne Sag falde, som har sat Saamange i Bevægelse, som har sat Folket i Bevægelse fra den ene Ende af Landet til den anden. Der er blevet fremsat forskjellige Grunde imod Forsølgelsen af Rigsretsagen, navnlig af de to høit ærede Medlemmer for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) og Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Det er den ærede Rigsdagsmand for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Tuteins) Mening, at det, som i sin Tid var tilstigt ved Rigsretsactionen, var opnaaet, og opnaaet i alle væsentlige Henseender, og at paa Grund deraf maatte Sagen falde bort. Dette forekommer mig, efter min Mening, ikke ganske rigtigt. Jeg troer, at den

Dom, som Folket afgav den 1ste December f. A., og som Hans Majestæt stadfæstede den 12te December, ingenlunde var den, som den ærede Rigsdagsmand selv tilstigtede, da han indbragte sit Forslag om Rigsretsaction. Han tilstigtede vist en ganske anden Dom; thi den Dom, vidste han nok, var allerede i Folket og vilde blive i Folket, hvad enten Rigsretsactionen faldt eller gif igjennem. Det var en anden Dom. Men, selv om det var den samme Dom, selv om det var den Dom, som Folket havde faldet, og som Kongen havde stadfæstet, saa forekommer det mig dog at være aabenbart, at den ikke er erequeret, og det er jo dog nødvendigt ved en Dom, at den bliver erequeret. Det kan jo ikke gaae an, at en Dom bliver stadfæstet af Kongen, men derimod ikke erequeret; thi saa kan jo et Ministerium gaae frem paa den Raade, at det kan prøve paa at begaae en ulovlig Handling og bryde Landets Grundlov og søge at bruge alle de Midler, for at iværksætte det, som staaer i dets Magt, og, naar det saa mislykkes for det, løbe fra Sagen; saa er det tilende, saa er derved ikke mere at gjøre. Hvem skulde affrættes fra at bruge saadanne Midler? Ingen! — Man vilde sigge som saa: Maaskee lykkes det, og saa er det godt, og saa har jeg Magten; maaskee mislykkes det, og saa løber jeg min Bet; saa er den Historie ude! Det er blevet fremsat af den ærede Rigsdagsmand som en Formodning, at Ministeriet maaskee ikke vilde blive dømt, og dette blev udført i en, i det Ringeste for mig, høist forbausende Grad af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Ja, han gif endog saavidt, at han sagde, at der slet ingen Sandsynlighed var for, at de kunde blive dømt — hvis jeg har forstaaet ham rigtigt? (Tscherning: Jo! ganske rigtigt!). Og det var Hovedsagen, at det kom slet ikke an paa, hvad der stod i Forordn. af 26de Juli f. A.; det var aldeles ligegyldigt paa Grund af en lille Omstændighed, og denne lille Omstændighed var den, at den kaldte sig selv en Forordning og ikke en Lov (Tscherning: Den kalder sig det ikke, men den er det!). Det er nu en Ting, som jeg troer, at ikke alene jeg, men ogsaa flere af de ærede Herrer